

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 4C/263/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8613204306
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Calko
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2015:8613204306.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd S V I D N Í K, samosudca JUDr. Michal CALKO, v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, (zapísaný v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, oddiel Sro, vložka č.15294/B), právne zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Advokátska kancelária so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti odporcovi 1) W. C., nar. X.X. XXXX, bytom XXX XX T. č.XX, 2) C. C., nar. XX.X. XXXX, bytom XXX XX J. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcov Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Námestie legionárov 5, 080 01 Prešov, právne zastúpeného JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, o zaplatenie 1 496,61 eura s príslušenstvom, takto:

rozhodol:

Návrh **z a m i e t a**.

Účastníkom náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

Navrhovateľ je **p o v i n n ý** zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Igora Šafranka, vo výške 382,15 eura, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal voči odporcom v 1. a 2. rade, zaplatenia sumy 1 496,61 eura s príslušenstvom titulom zmluvy o postúpení pohľadávok z 27.9. 2012 medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s., IČO: 00 151 653 (ďalej postupca), postúpil postupca na navrhovateľa pohľadávku voči odporcom. Postupca a odporcovia uzatvorili dňa 20.10.2004 zmluvu č. 620770284 ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky. Na základe uvedenej zmluvy Slovenská sporiteľňa, a.s., poskytla odporcom peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v zmluve a vo Všeobecných obchodných podmienkach. Pohľadávka navrhovateľa ku dňu postúpenia predstavovala sumu 4 125,06 eura, ktorá pozostávala z istiny 3 260,58 eura, riadneho úroku 417,84 eura, úroku z omeškania 407,77 eura a ostatného príslušenstva 38,87 eura, v súlade s prílohou k zmluve o postúpení pohľadávok, kde postupca Slovenská sporiteľňa, a. s., deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Suma 38,87 eura predstavujúca ostatné príslušenstvo a poplatky a suma 407,77 eura predstavujúca úrok z omeškania si navrhovateľ v tomto konaní neuplatňuje.

Podľa zmluvy postupca poskytol odporcovi úver vo výške 3 319,39 eura, ktorý mal byť splácaný v mesačných splátkach vo výške 55,43 eura, vždy k 20. dňu v mesiaci. Navrhovateľ si v tomto konaní uplatňuje splátky úveru splatné od 20.8. 2010 do 20.10. 2012 v počte 27 splátok a celkovej výške 1 496,61 eura. Splátky pôvodne splatné od 20.11.2012 do 20.10.2012 sa stali splatnými dňa

3.11.2012 kedy navrhovateľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Navrhovateľ si uplatňuje úrok z omeškania podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Uplatňovaná dlžná suma pozostáva z 27 neuhradených splátok úveru v celkovej výške 1 496,61 eura. Návrhu navrhol vyhovieť, uplatnil trovy konania.

Súd vo veci vydal platobný rozkaz zo dňa 20.11.2013 sp.zn. 4C/263/2013-42 proti ktorému vedľajší účastník podal odpor ktorým namietal neprijateľné a teda absolútne neplatné zmluvné podmienky a nekalé obchodné praktiky.

Podľa § 101 ods. 2 O.s.p. boli splnené podmienky, aby súd pojednával a rozhodol v neprítomnosti navrhovateľa ktorý bol v konaní zastúpený advokátom.

U odporcov doručenie riadne vykázané, títo sa k návrhu nevyjadrili, pojednávanie nežiadali odročiť.

Do konania dňa 2.12.2013 vstúpil vedľajší účastník Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Námestie legionárov č. 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 176 778, podľa § 93 ods. 2 O.s.p. na podporu účastníka ako vedľajší účastník, vo veci podal písomné vyjadrenie, uplatnil trovy konania.

Súd vo veci prihliadol na obsah spisu. listinné dôkazy a zistil tento skutkový stav:

Zo zmluvy o postúpení pohľadávok č.1175/2012/CE vyplýva, že zmluvné strany - Slovenská sporiteľňa, a.s., IČO: 00 151 653 (ďalej len postupca) a EOS KSI Slovakia, s.r.o., IČO: 35 724 803 (ďalej len postupník) uzavreli zmluvu v súlade s § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka. Podľa článku 1. postupca je banka, postupník je obchodná spoločnosť zaoberajúca sa správou a vymáhaním pohľadávok. Postupca má záujem postúpiť postupníkovi pohľadávky uvedené a špecifikované v prílohe č. 1 k zmluve. Podľa prílohy č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok č. 1175/2012/CE zo dňa 27.9. 2012 vyplýva: W. C., číslo: 8259039525, meno spoludlžníka C. C..

Zo zmluvy o splátkovom úvere č. 0620770284 zo dňa 20.10.2004 vyplýva, že táto bola uzatvorená medzi zmluvnými stranami Slovenská sporiteľňa, a.s., IČO: 00 151 653 (ďalej len veriteľ) a W. C., nar. X.X.XXXX, bytom K. XXX/XX, D. a C. C., nar. XX.X.XXXX, bytom J. XXX (ďalej len dlžník), výška úveru 100 000,-Sk/3 319,39 eura, splatnosť prvej splátky 20.11.2004, konečná splatnosť úveru 20.10.2012, ročná úroková sadzba 11,80 %, RPMN 14,40 %, počet splátok nie je uvedený. Zmluva je účastníkmi podpísaná.

Predchodca navrhovateľa (Slovenská sporiteľňa, a.s.) listom z 15.10.2012 označeným ako oznámenie o postúpení pohľadávky podľa § 526 Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov upovedomil odporcu, že pohľadávka 41A - spotrebný úver na čokoľvek, číslo úveru: 620770284, C. W., dátum zmluvy - 20.10.2004, na základe zmluvy o postúpení pohľadávok číslo 1175/2012/CE zo dňa 27.9.2012 vo výške 4 125,06 eura bola postúpená spoločnosti EOS KSI Slovensko, s.r.o., Údernícka 5, 851 01 Bratislava, IČO: 35 724 803. Zároveň odporca bol upovedomený, že dorúčením tohto oznámenia záväzok - pohľadávku je potrebné zaplatiť postupníkovi (EOS KSI Slovensko s.r.o.).

Navrhovateľ listom pohľadávka spoločnosti EOS KSI Slovensko, s.r.o., z titulu odkúpenia pohľadávky od spoločnosti Slovenská sporiteľňa, a.s., variabilný symbol: 620770284 vyzval odporcu na splnenie povinnosti do 27.6.2013.

Navrhovateľ listom z 15.10.2012 označeným ako výzva k úhrade a oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru upovedomil odporcov, že podľa podmienok dohodnutých v zmluve o úvere mal byť poskytnutý úver splácaný formou splátok riadne a včas. Nakoľko zmluvná povinnosť bola porušená ako nový veriteľ vyhlasuje mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 15.10.2012 a zároveň

-3-

4C/263/2013

žiada o okamžité zaplatenie dlžnej čiastky najneskôr do 30.10.2012.

Predchodca navrhovateľa (Slovenská sporiteľňa, a.s.) listom z 18.5.2015 oznámila, že Slovenská sporiteľňa, a.s.) vyhlásila mimoriadnu splatnosť úveru vzniknutého zo zmluvy o splátkovom úvere

č. 0620770284/0900 uzatvorenej medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. ako veriteľom a odporcom ako dlžníkom ku dňu 24.9.2012.

Vedľajší účastník vo veci podal písomné vyjadrenie, že v súdnej veci ide o spotrebiteľskú vec na ktorú je potrebné aplikovať ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, toto ďalej právne odôvodnil ustanovením § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 53 ods. 4, písm. b/ Občianskeho zákonníka, zároveň poukázal, že na všetky právne vzťahy ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keby sa inak mali použiť normy obchodného práva. Okrem toho poukázal na uznesenie Ústavného súdu SR z 19.6.2013 sp.zn. I.US 402/2013. Nakoľko navrhovateľ nie je subjektom ktorý predmetný úver poskytol postúpenie pohľadávky bankou na navrhovateľa sa musí okrem § 524 a nasl. riadiť aj § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách podľa ktorého ak aj napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom. Z gramatického a logického výkladu tohto ustanovenia jasne vyplýva, že banka je oprávnená písomnou zmluvou postúpiť zodpovedajúcu časť pohľadávky jej klienta, ktorý je s platením v omeškaní nepretržite viac ako 90 kalendárnych dní alebo ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke presiahol dobu 1 rok. Zámer zákonodarcu umožniť postúpiť len pohľadávku ktorej splatnosť už nastala je obsiahnutý v dôvodovej správe k zákonu o bankách kde sa v osobitnej časti k § 92 uvádza v odseku 7 sa upravuje možnosť použiť inštitút postúpenia svojej pohľadávky zodpovedajúcej nesplácanému dlh, a to aj osobe ktorá nie je bankou (poznámka pôvodný odsek 7 sa stal odsekom 8 po novelizácii zákonom 552/2008 Z.z.). Ukončením úverového vzťahu formou vyhlásenia mimoriadnej splatnosti sa všetky splátky, ktorých splatnosť ešte nenastala, práve týmto úkonom stavajú splatnými a až v tom momente môže banka postúpiť celú svoju pohľadávku na subjekt ktorý bankou nie je. Inak povedané banka nemôže postúpiť nebanke živý úver len pohľadávky z ukončeného úveru a zo živého úveru môže postúpiť len splatné splátky. Ustanovenie § 3 ods. 2 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách jasne hovorí, že bez bankového povolenia nemôže nikto poskytovať úvery a pôžičky v rámci predmetu svojho podnikania alebo predmetu inej svojej činnosti, z návratných peňažných prostriedkov získaných od iných osôb na základe verejnej výzvy, ak osobitný predpis neustanovuje inak. V zmysle § 9 ods. 1 zákona o bankách bankové povolenie sa udeľuje na dobu neurčitú a nie je prevoditeľné na inú osobu ani neprechádza na právneho nástupcu. Podľa § 2 ods. 2 písm. b/ zákona o bankách banka je právnická osoba so sídlom na území Slovenskej republiky založená ako akciová spoločnosť, ktorá poskytuje úvery a ktorá má na výkon činnosti podľa písm. a, b, udelené bankové povolenie. Iná právna forma banky sa zakazuje. Podľa § 7 ods. 1 zákona o bankách o udelení bankového povolenia rozhoduje Národná banka Slovenska. O udelení bankového povolenia pre banky podľa osobitného predpisu a o udelení bankového povolenia na vykonávanie hypotekárnych obchodov rozhoduje Národná banka Slovenska po prerokovaní s Ministerstvom financií Slovenskej republiky (ďalej len ministerstvo). Žiadosť o udelenie bankového povolenia sa predkladá Národnej banke Slovenska.

-4-

4C/263/2013

Navrhovateľ predkladá vyjadrenie Národnej banky Slovenska z 24.7.2014 na ktorého obsah sa aj odvoláva. Z bodu 1 tohto vyjadrenia vyplýva, že Národná banka Slovenska navrhovateľovi nevydala bankové povolenie, a ten nie je oprávnený ani na poskytovanie spotrebiteľských úverov v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch nakoľko nie je zapísaný v registri veriteľov, ktorý v zmysle § 20 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch vedie Národná banka Slovenska na svojom webovom sídle. Z uvedeného dôvodu navrhovateľ nie je oprávnený začať vykonávať činnosti ktorá spočíva v poskytovaní spotrebiteľských úveroch nakoľko absentuje náležitosť jeho zápisu do registra veriteľov (v zmysle § 20 ods. 9 zákona o spotrebiteľských úveroch). V zmysle § 20 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch

Národná banka Slovenska vedie register veriteľov poskytujúcich spotrebiteľské úvery (ďalej len register veriteľov). Do registra veriteľov Národná banka Slovenska zapíše veriteľa na základe jeho návrhu na zápis do registra veriteľov po splnení podmienok podľa tohto zákona ak odsek 8 neustanovuje inak. Podľa § 20 ods. 9 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľ je oprávnený začať vykonávať činnosť, ktorá spočíva v poskytovaní spotrebiteľských úverov odo dňa zápisu do registra veriteľov. Podľa názoru vedľajšieho účastníka odporuje zákonu pokiaľ banka ktorá poskytla úver, tento postúpi na subjekt ktorý nie je bankou ani poskytovateľom úverov napriek tomu, že ešte nenastala splatnosť celej pohľadávky. Subjekt ktorý nesmie poskytovať úvery ich predsa nemôže vo vlastnej réžii ani spravovať. Môže si ho vo vlastnom mene vymáhať ale to predpokladá dovŕšenie splatnosti pohľadávky. Opačným výkladom pohľadávky ktorá pozostáva zo splátok splatných v budúcnosti, inkasná spoločnosť prevzala práva a povinnosti banky a už len s poukazom na poplatok za správu úveru je absolútne nedôvodne predpokladať, že vymáhačská spoločnosť vykoná všetky technické a administratívne úkony, ktoré sa tento poplatok vykonáva banka čo i len za jeden deň spravovania úveru vo vlastnom mene. Navrhovateľ nijakým spôsobom nedeclaroval že je schopný na 100 % plniť všetky povinnosti so správou úveru tak, ako ich mala banka a preto je takýto absurdný výklad potrebné odmietnuť. Podľa § 53 ods. 4 písm. b/ Občianskeho zákonníka za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa. Aj napriek tomu, že v prípade navrhovateľa ide o nadnárodnú inkasnú spoločnosť jej aktivity nepodliehajú povoleniam Národnej banky Slovenska, preto je na mieste obava o zhoršení zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa. Na základe uvedených skutočností vyplýva jednoznačný záver, že navrhovateľ nedisponuje dostatočnou aktívnou vecnou legitimáciou v predmetnom konaní nakoľko zmluva o postúpení pohľadávky zo dňa 27.9.2012 je neplatná keďže na navrhovateľa nemohla byť zo strany postupcu postúpená pohľadávka pozostávajúca z čiastkových nárokov ktorých splatnosť ešte nenastala nakoľko navrhovateľ nie je držiteľom bankového povolenia na poskytovanie bankových úverov, teda ani na ich správu, ktorá je súčasťou bankovej činnosti poskytovania úverov a na ktorú je podľa § 7 ods. 1 zákona o bankách potrebné bankové povolenie a zároveň neboli naplnené ani uvedené zákonné predpoklady § 92 ods. 8 zákona o bankách na postúpenie pohľadávky z banky na navrhovateľa (postupníka). Okrem toho podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách postupca môže postúpiť pohľadávku iba po predchádzajúcej písomnej výzve dlžníka čo síce zo strany navrhovateľa preukázané bolo avšak nie je známy obsah tejto výzvy. Nie je známa taktiež skutočnosť či táto výzva vôbec bola dlžníkovi doručená a ani spôsob a čas jej doručenia. Ak tieto skutočnosti absentujú, taktiež ide o neplatné postúpenie pohľadávky. Je nutné poznamenať, že táto písomná výzva ako podmienka platného postúpenia pohľadávky sa musí dostať do dispozičnej sféry dlžníka (rozsudok Okresného súdu Prešov z 19.1.2015 sp.zn. 9C 150/2014 súd má zato, že výzva, ktorá je uvedená v § 92 ods. 8 zákona o bankách vo vete prvej nie je právnym úkonom. Znamená to toľko, že platnosti alebo neplatnosti výzvy sa nemožno domáhať v konaní pred súdom. Ide o tzv. fakticky úkon, ktorý je však nevyhnutnou podmienkou možnosti ďalšieho právneho úkonu a to postúpenia pohľadávky zo strany banky. V prípade ak tento fakticky úkon vykonaný nebol, neplatným bude následný právny úkon. Podľa § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka - prejav vôle pôsobí voči neprítomnej osobne od okamihu keď jej dôjde. Analogicky uvedené ustanovenie treba využiť aj pri doručovaní faktického úkonu banky, pre ktorý je stanovená písomná forma a ktorý môže mať právnu relevanciu pre posúdenie následnej platnosti alebo neplatnosti postúpenia pohľadávky bankou iba v prípade, ak sa dostane do dispozičnej sféry dlžníka, ktorému bol zasielaný. V danom prípade preukázanie doručenia

-5-

4C/263/2013

písomnosti z ktorej navrhovateľ odvodzuje pre seba priaznivé účinky je práve na tomto navrhovateľovi. Navrhovateľ však nepreukázal žeby sa takáto listina do dispozičnej sféry dlžníka dostala bez ohľadu nato či sa s touto výzvou oboznámil alebo nie a preto súd musí vychádzať z toho, že nebola splnená podmienka nevyhnutá pre platnosť postúpenia pohľadávky bankou. Na podporu svojich tvrdení poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove z 11.3.2015 sp. zn 4Co 145/2014 - oboznámením sa s obsahom spisu, výsledkami vykonaného dokazovania, zisteným skutkovým stavom, ako aj právnym posúdením veci odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav veci ako aj správne právne vec posúdil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením uvedeným súdom prvého stupňa. K odvolaniu žalobcu uvádza, že namietané nesprávne skutkové zistenia vrátane nesprávneho právneho posúdenia nebolo opodstatnené. Súd prvého stupňa žalobu zamietol z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitimácie žalobcu, ktorý v konaní ako účastník sporového konania nepreukázal svoje tvrdenie o doručení písomnej výzvy banky žalovaným v zmysle ustanovenia § 92

ods.8 zákona o bankách. Odvolací súd súhlasí s názorom právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na strane žalovaných, že nepreukázaním tejto rozhodnej skutočnosti nemohlo dôjsť k postúpeniu pohľadávky a ani nemohlo dôjsť k naplneniu ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách. Navyše právny predchodca navrhovateľa nevyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru na ktorú skutočnosť súd prvého stupňa správne poukázal. Namietaná arbitrárnosť resp. neprekúmateľnosť napadnutého rozhodnutia taktiež nebol opodstatnená, lebo odôvodnenie rozhodnutia je jasné, zrozumiteľné a spĺňa náležitosti vyplývajúce z ustanovenia § 157 ods. 2 O.s.p. Predmetom postúpenia pohľadávky zo strany banky na tretiu osobu môže byť len pohľadávka alebo časť pohľadávky ktoré sa stali splatnými. Žalobca v konaní nepreukázal existenciu písomnej výzvy banky klientovi - žalovaným na splnenie peňažného záväzku, s ktorým boli žalovaní nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní a preto dôvodom na zamietnutie žaloby bol nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Vecná legitímácia je stav vyplývajúci z hmotného práva. Táto otázka posúdenia zákonných podmienok pre postúpenie pohľadávky z bankového úveru na iný subjekt bez bankového oprávnenia nie je otázkou, ktorá by bola odlišným spôsobom riešená v rozhodnutiach súdov. Zákonné podmienky pre postúpenie pohľadávky splatnej za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách sú zákonnými predpokladmi pre platné postúpenie pohľadávky banky. Musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Z dôvodu, že tieto skutočnosti v predmetnej veci preukázané neboli, správne súd prvého stupňa dospel k záveru, že žalobca nemá aktívnu legitímáciu na podanie žaloby, ani oprávnenie vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru lebo nie je oprávnený na vykonávanie bankovej činnosti. Z dôvodu toho odvolací súd nepripustil dovolanie v tejto veci, lebo zákonné podmienky na jeho pripustenie vyplývajúce z ustanovenia § 238 ods. 3 O.s.p. splnené neboli. Ďalej rozsudok Krajského súdu Prešov z 24.2.2015 sp. zn. 19Co 177/2014 - z vykonaného dokazovania vyplýva, že medzi právnym predchodcom žalobcu Slovenskou sporiteľňou, a.s. a žalovaným bola dňa 4.2.2008 uzavretá zmluva o splátkovom úvere č. 0493394895 na základe ktorej im bol poskytnutý úver vo výške 150 tis. Sk čo je 4 979,08 eura. Splatnosť prvej splátky istiny bola dohodnutá na deň 20.3.2008 a konečná splatnosť úveru bola dohodnutá na deň 20.1.2018. Bez pochybnosti je potrebné uvedenú zmluvu vyhodnotiť ako zmluvu spotrebiteľskú, ktorú je potrebné posudzovať podľa ustanovení Občianskeho zákonníka ako aj predpisu špeciálnej úpravy najmä zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách v znení zmien a doplnkov. Dňa 28.9.2011 bola podpísaná zmluva o postúpení pohľadávok č. 1285/2011/CE medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. a KSI Slovensko, s.r.o. t.j. žalobcom v tomto konaní. Z prílohy k uvedenej zmluve vyplýva, že žalovaní sú v omeškaní 1194 dni, z uvedeného teda možno vyvodiť záver, že záväzkový vzťah ktorý je predmetom tohto konania vznikol z bankového úveru regulovaného špeciálnou právnou úpravou zákonom o bankách. Pričom banka je štátom autorizovaná inštitúcia ktorej činnosť v zmysle § 2 ods. 3 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách podlieha bankovému povoleniu na činnosti bank, zároveň podlieha dohľadu Národnej banky Slovenska. Bez bankového povolenia nemôže nikto vykonávať bankovú činnosť. Žalobca v konaní nepreukázal aby disponoval takýmto povolením na základe ktorého by mohol vykonávať správu nezosplatnených úverov poskytovaných fyzickým osobám bankami teda bankovou činnosťou. V uvedenom kontexte je potrebné vyhodnotiť aj zmluvu o postúpení pohľadávky vyplývajúcej z bankovej činnosti právneho predchodcu žalobcu. Z ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách je možné vyvodiť že spôsobilým predmetom postúpenia

-6-

4C/263/2013

pohľadávky zo strany banky môže byť len pohľadávka alebo časť pohľadávky, ktoré sú už splatné. Teda banka má oprávnenie postúpiť časť peňažného záväzku s ktorým je dlžník aktuálne po stanovenú dobu napriek písomnej výzve banky v omeškaní teda pohľadávka zodpovedajúca takémuto peňažnému záväzku je nesplácaný určitú dobu dlh, bolo by pritom v rozpore s účelom zákona o bankách a viedlo by k neúnosnému právnemu stavu, ak by banky postupovali živý úver na akýkoľvek subjekt ktorého činnosť nespadá v zmysle zákona o bankách pod dohľad Národnej banky Slovenska. V takomto prípade by sa spotrebiteľia vstupujúci do zmluvného vzťahu s bankou ocitli v zmluvnom vzťahu s iným nebankovým subjektom. Uvedené by bolo v rozpore s požiadavkou náležitej odbornej starostlivosti, ktorá je od dodávateľa v súlade so smernicou o nekalých odborných praktikách. Banka má nepochybne právo postúpiť aj pohľadávku z celého úverového vzťahu. Pre takýto postup banky je nevyhnutné, aby pristúpila v súlade so zákonom a obchodnými podmienkami k vyhláseniu predčasnej mimoriadnej splatnosti celého úveru, čo je jej výlučným oprávnením, ktoré môže banka realizovať pred postúpením pohľadávky. Žalobca však takéto oprávnenie podľa názoru odvolacieho súdu nemá. Preto tvrdenie žalobcu, že vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru dňa 13.11.2011 nemá žiadnu právnu váhu. Na takýto právny úkon žalobca nemá oprávnenie. Nebolo preto možné premlčanie počítat' od uvedeného dňa tak, ako to namieta v odvolaní žalobca. Odvolací súd ešte uvádza, že spôsobilým predmetom postúpenia

v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách môže byť iba pohľadávka alebo jej časť ktoré sú už splatnými (dospelé splátky) a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy potom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky. Musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Z uvedeného odvolací súd odôvodnil aj pochybnú aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu. Odvolací súd tiež uvádza, že z prílohy č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok č. 1285/2011/CS zo dňa 28.9.2011 vyplýva, že omeškanie žalovaných trvalo k uvedenému dňu 1195 dní čo je 3,27 roka, za toto obdobie ak právny predchodca žalobcu by iba predpisoval splátky, poplatky a úroky takýto postup by nebol postupom a konaním s náležitou odbornou starostlivosťou banky. Ďalej vedľajší účastník poukázal na ďalšie rozhodnutia Krajského súdu Prešov 6Co/119/2013 z 29.5.2014, rozsudok Okresného súdu Prešov zo 7.5.2014, 8C 156/2012, rozsudok Okresného súdu Prešov z 19.1.2015 9C 150/2014, Okresného súdu Prešov zo 7.7.2014 17C 70/2014, Okresného súdu Prešov zo 16.2.2015 28C 139/2014, Okresného súdu Poprad z 23.9.2014 21C 157/2013 a iné.

Okrem toho vedľajší účastník poukázal, že zmluva neobsahuje všetky povinné náležitosti. V zmluve chýba údaj podľa § 4 ods. 2 písm. a/ zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Vzhľadom na § 4 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z.z. nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Podľa § 4 ods. 2 písm. a/ zákona č. 258/2001 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov ak je to možné treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie úšlych výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť. Podľa § 4 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z.z. od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Touto problematikou sa zaoberal Krajský súd v Trnave v rozsudku z 9.1.2014 sp. zn. 9Co 192/2013, Krajský súd v Trnave v uznesení z 9.8.2011 sp. zn. 10CoE 313/2010. V zmluve o úvere absentuje taktiež dátum uzavretia zmluvy ako všeobecná náležitosť ktorú predpokladá § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch a § 43 Občianskeho zákonníka, táto skutočnosť má za následok absolútnu neplatnosť zmluvy o úvere. Z vyššie uvedených dôvodov vedľajší účastník vzniesol námietku aktívnej vecnej legitimitácie navrhovateľa. Návrhu navrhol nevyhovieť.

Navrhovateľ podaním označeným ako vyjadrenie k vyjadreniu vedľajšieho účastníka poukázal na ustanovenie § 90 ods.8 zákona o bankách. Z gramatického výkladu nielen prvej ale aj druhej vety tohto ustanovenia je zrejme, že zákonodarca rozlišuje dva pojmy, pojem peňažný záväzok ako celok a pojem časť peňažného záväzku. Správnosť záveru o tom, že banka môže postúpiť aj nezosplatenú pohľadávku možno tiež potvrdiť posúdením druhej vety citovaného ustanovenia - toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho

-7-

4C/263/2013

príslušenstva, to neplatí ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti tohto peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Toto ustanovenie nadväzuje na predchádzajúcu vetu, teda prvú vetu ustanovenia, jeho zmyslom je vyjadrenie podmienky, že pokiaľ dlžník uhradil banke tu časť záväzku s plnením ktorej bol v omeškaní a to v čase pred postúpením pohľadávky, právo banky postúpiť celú pohľadávku najmä jej nezaplatený zostatok zaniká. Z uvedeného vyplýva, že doručenie písomnej výzvy banky dlžníkovi v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách nie je podmienkou pre platné postúpenie pohľadávky. To znamená, že ak banka pred postúpením pohľadávky písomne nevyzvala dlžníka na plnenie, nemá to vplyv na platnosť postúpenia pohľadávky v zmysle § 524 Občianskeho zákonníka. S nedoručením takejto výzvy môžu byť spojené len sankcie vyplývajúce zo zákona o bankách.

Navrhovateľ predložil súdu fotokópiu listiny označenú ako výzva s dátumom 24.9.2009 z obsahu ktorej vyplýva, že splácanie pohľadávky z úveru č. 620770284 je v omeškaní ku dňu 31.8.2009 vo výške 325,37 eura, na splnenie povinnosti bola určená lehota 10 dní. K predmetnej výzve nebola doložená listina o doručení citovanej výzvy pre odporkyňu C. W..

Na doplnujúce vyžiadanie okresného súdu (z 18.9.2015) či listina s označením Výzva - pohľadávka, spotrebný úver od 1700, číslo úveru 620770284, dátum uzatvorenia zmluvy 20.10. 2004 zo dňa 24.9. 2009 LC bola doručená pre odporcov predchodca navrhovateľa (Slovenská sporiteľňa, a.s.) oznámil, že v zmysle zákona č. 483/2001 Z. z., o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov, je banka

povinná uschovávať a ochraňovať údaje a kópie dokladov o preukázaní totožnosti klienta a zmluvy a iné doklady o uskutočnených obchodoch najmenej päť rokov od ukončenia obchodu, pričom obchodom sa rozumie vznik, zmena a alebo zánik záväzkových vzťahov medzi bankou a jej klientom a akékoľvek operácie súvisiace s bankovými činnosťami vrátane nakladania s vkladmi. Ďalej pohľadávka, ktorá vznikla zo zmluvy o úvere č. 0620770284/0900 a ktorá je predmetom tohto konania bola postúpená Slovenskou sporiteľňou, a.s., ako postupcom navrhovateľovi ako postupníkovi. Slovenská sporiteľňa a.s. v súlade s ustanovením § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z., o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov, odovzdala zmluvu o úvere a súvisiacu dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka postupníkovi (navrhovateľovi). Teda, ani na doplňujúce vyžiadanie súdu od predchodcu navrhovateľa nebola súdu doložená výzva vrátane dokladu o jej doručení pre odporcov, tento doklad o doručení výzvy nepredložil ani navrhovateľ, ktorý podľa vyjadrenie predchodcu navrhovateľa (Slovenskej sporiteľne, a.s.) disponuje k tomu potrebnou dokumentáciou titulom postúpenia.

Titulom mandátnej zmluvy navrhovateľ v tom čase ako spoločnosť oprávnená k začatiu inkasa (zaplatenia) finančnej pohľadávky vyzvala k plneniu - výzva k úhrade zo dňa 21.10.2009 vyzvala odporkyňu W. C. na splnenie povinnosti do 4.11.2009, ďalšou listinou označenou ako dôrazné upozornenie do 10.11.2009 (dlžná suma 390,93 eura). Citované výzvy predstavujú úkony navrhovateľa pred postúpením pohľadávky titulom mandátnej zmluvy pre vymáhanie (postúpenie pohľadávky nastalo až zmluvou z 27.9. 2012).

Zistený stav súd právne uzatvára:

Podľa § 4 ods. 2 písm. a/ až s/ zákona č. 258/2001 Z. z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí a) musí obsahovať obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresa trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu, b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa, c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom, d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere

-8-

4C/263/2013

vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby, g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru, h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok, l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie, m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad, n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru, p) práva spotrebiteľa podľa § 7, q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1.

Podľa § 4 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z. z., od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom (§ 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva (§ 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka).

Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka).

Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka).

Ak je spotrebiteľská zmluva vyhotovená písomne, predmet a cena nesmú byť uvedené menším písmom ako iná časť takejto zmluvy s výnimkou názvu zmluvy a označení jej častí. Ustanovenia spotrebiteľskej zmluvy, ako aj ustanovenia obsiahnuté vo Všeobecných obchodných podmienkach alebo v akýchkoľvek iných zmluvných dokumentoch, ktoré so spotrebiteľskou zmluvou súvisia, nesmú byť uvedené pre spotrebiteľa nečitateľným a menším písmom, ako ustanoví vykonávací predpis. Zmluva uzatvorená v rozpore s týmto ustanovením je neplatná (§ 53c Občianskeho zákonníka).

Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento

-9-

4C/263/2013

zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie (§ 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané (§ 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah (§ 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka)

Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné (§ 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka).

Ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa (§ 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka).

Okrem toho súd prihladol na aktívnu vecnú legitímáciu na strane navrhovateľa, toto doplňuje - bez bankového povolenia nemôže nikto poskytovať úvery a pôžičky v rámci predmetu svojho podnikania alebo predmetu inej svojej činnosti, z návratných peňažných prostriedkov získaných od iných osôb na základe verejnej výzvy, ak osobitný predpis neustanovuje inak. (§ 3 ods. 2 zákona číslo 483/2001 Z. z. z 5. októbra 2001, o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom (§ 92 ods. 8 zákona číslo 483/2001 Z.z. z 5. októbra 2001, o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Súd s prihliadnutím na obsah spisu, listinné dôkazy rozhodol spôsobom uvedeným vo výroku tohto rozsudku. Návrhu nevyhovelo aj napriek tomu, že v konaní bolo preukázané, že medzi právnym predchodcom navrhovateľa Slovenskou sporiteľňou, a.s. a odporcami (ďalej len odporca) bola dňa (bez dátumu, z dohody o zabezpečení úveru životným poistením vyplýva dátum 20.10.2004) uzavretá zmluva o splátkovom úvere č. 0620770284, na základe ktorej im bol poskytnutý úver vo výške

-10-

4C/263/2013

100 000,-Sk/3319,39 eura. Splatnosť prvej splátky bola dohodnutá na deň 20.11.2004 a konečná splatnosť úveru bola dohodnutá na deň 20.10.2012. Predmetnú zmluvu je potrebné vyhodnotiť ako zmluvu spotrebiteľskú, ktorú je potrebné posudzovať podľa ustanovení Občianskeho zákonníka ako aj predpisu špeciálnej úpravy, najmä zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách v znení zmien a doplnkov. Dňa 27.9.2012 bola podpísaná zmluva o postúpení pohľadávok č. 1175/2012/ CE medzi Slovenskou sporiteľňou a.s. a EOS KSI Slovensko, s.r.o., ako navrhovateľom v tomto konaní. Podľa prílohy č. 1 k uvedenej zmluve vyplýva, že žalovaní sú v omeškaní 1244 dní. Toto zároveň nasvedčuje tomu, že záväzkový vzťah, ktorý je predmetom tohto konania vznikol z bankového úveru regulovaného špeciálnou právnou úpravou zákonom o bankách. Pričom banka je štátom autorizovaná inštitúcia, ktorej činnosť v zmysle § 2 ods. 3 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách podlieha bankovému povoleniu na činnosť bank, zároveň podlieha dohľadu Národnej banky Slovenska. Bez bankového povolenia nemôže nikto vykonávať bankovú činnosť. Navrhovateľ v konaní nepreukázal, aby disponoval takýmto povolením na základe ktorého by mohol vykonávať správu nezosplatnených úverov poskytovaných fyzickým osobám bankami teda bankovou činnosťou. V danom prípade je potrebné posúdiť aj zmluvu o postúpení pohľadávky vyplývajúcej z bankovej činnosti právneho predchodcu navrhovateľa. Z ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách je možné vyvodiť, že spôsobilým predmetom postúpenia pohľadávky zo strany banky môže byť len pohľadávka alebo časť pohľadávky, ktoré sú už splatné teda banka má oprávnenie postúpiť časť peňažného záväzku, s ktorým je dlžník aktuálne po stanovenú dobu napriek písomnej výzve banky v omeškaní. Teda pohľadávka zodpovedajúca takému peňažnému záväzku je nesplácaný určitú dobu dlh. Bolo by pritom v rozpore s účelom zákona o bankách a viedlo by k neúnosnému právnemu stavu, ak by banky postupovali živý úver na akýkoľvek subjekt, ktorého činnosť nespadá v zmysle zákona o bankách pod dohľad NBS. V takom prípade by sa spotrebiteľia vstupujúci do zmluvného vzťahu s bankou ocitli v zmluvnom vzťahu s iným nebankovým subjektom. V tomto súd sa stotožnil s vyjadrením vedľajšieho účastníka podľa ktorého - banka nemôže postúpiť nebanke živý úver, len pohľadávky z ukončeného úveru a zo živého úveru môže postúpiť len splatné splátky. Uvedené by bolo v rozpore s požiadavkou náležitej odbornej starostlivosti ktorá je od dodávateľa

v súlade so smernicou o nekalých obchodných praktikách. Banka má nepochybne právo postúpiť aj pohľadávku z celého úverového vzťahu. Pre takýto postup banky je nevyhnutné, aby pristúpila v súlade

so zákonom a obchodnými podmienkami k vyhláseniu predčasnej mimoriadnej splatnosti celého úveru, čo je jej výlučným oprávnením, ktoré môže banka realizovať pred postúpením pohľadávky. Podľa zistenia pôvodný veriteľ (Slovenská sporiteľňa, a.s.) údajne mal vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 24.9. 2012, avšak k tomu neboli predložené žiadne listinné dôkazy vrátane výzvy, pričom na doplňujúce vyžiadanie okresného súdu (z 18.9.2015) či listina s označením Výzva - pohľadávka, spotrebný úver od 1700, číslo úveru 620770284, dátum uzatvorenia zmluvy 20.10. 2004 zo dňa 24.9. 2009 LC bola doručená pre odporcov predchodca navrhovateľa (Slovenská sporiteľňa, a.s.) oznámil, že v zmysle zákona č. 483/2001 Z. z., o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov, je banka povinná uschovávať a ochraňovať údaje a kópie dokladov o preukázaní totožnosti klienta a zmluvy a iné doklady o uskutočnených obchodoch najmenej päť rokov od ukončenia obchodu, pričom obchodom sa rozumie vznik, zmena a alebo zánik záväzkových vzťahov medzi bankou a jej klientom a akékoľvek operácie súvisiace s bankovými činnosťami vrátane nakladania s vkladmi. Ďalej pohľadávka, ktorá vznikla zo zmluvy o úvere č. 0620770284/0900 a ktorá je predmetom tohto konania bola postúpená Slovenskou sporiteľňou, a.s., ako postupcom navrhovateľovi ako postupníkovi. Slovenská sporiteľňa a.s. v súlade s ustanovením § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z., o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov, odovzdala zmluvu o úvere a súvisiacu dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka postupníkovi (navrhovateľovi). Teda, ani na doplňujúce vyžiadanie súdu od predchodcu navrhovateľa nebola súdu doložená výzva vrátane dokladu o jej doručení pre odporcov, tento doklad o doručení výzvy nepredložil ani navrhovateľ, ktorý podľa vyjadrenie predchodcu navrhovateľa (Slovenskej sporiteľne, a.s.) disponuje k tomu potrebnou dokumentáciou titulom postúpenia. Ďalej titulom mandátnej zmluvy navrhovateľ v tom čase ako spoločnosť oprávnená k začatiu inkasa (zaplatenia) finančnej pohľadávky vyzvala k plneniu - výzva k úhrade zo dňa

-11-

4C/263/2013

21.10.2009 vyzvala odporkyňu Ingrid Mikovu na splnenie povinnosti do 4.11.2009, ďalšou listinou označenou ako dôrazné upozornenie do 10.11.2009 (dlžná suma 390,93 eura). Citované výzvy predstavujú úkony navrhovateľa pred postúpením pohľadávky titulom mandátnej zmluvy pre vymáhanie (postúpenie pohľadávky nastalo až zmluvou z 27.9. 2012). Postup navrhovateľa titulom mandátnej zmluvy nenahrádza úkony postupu podľa zákona o bankách, na ktoré poukázal vedľajší účastník. Navrhovateľ však takéto oprávnenie nemá, pretože nebolo predložené. Taktiež tvrdenie navrhovateľa (výzva k úhrade z 15.10. 2012), že vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 30.10. 2012 nemá žiadnu právnu váhu, skôr vytvára pochybnosť o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru predchodcom navrhovateľa spôsobom ako je vyššie uvedené, resp. ako bola zmluva ukončená. Na takýto právny úkon (vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru) totiž navrhovateľ nemá oprávnenie, nakoľko toto tvorí podmienky postúpenia teda, spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách č. 483/2001 Z.z. môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už splatnými (splatné splátky), a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy potom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky, tieto musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Doplnenie vedľajšieho účastníka, že subjekt ktorý nesmie poskytovať úvery ich predsa nemôže vo vlastnej réžii ani spravovať. Môže si ho vo vlastnom mene vymáhať, ale to predpokladá dovŕšenie splatnosti pohľadávky má reálne opodstatnenie, zároveň odporuje zákonu pokiaľ banka ktorá poskytla úver, tento postúpi na subjekt ktorý nie je bankou ani poskytovateľom úverov napriek tomu, že ešte nenastala splatnosť celej pohľadávky. Subjekt ktorý nesmie poskytovať úvery ich predsa nemôže vo vlastnej réžii ani spravovať. Môže si ho vo vlastnom mene vymáhať ale to predpokladá dovŕšenie splatnosti pohľadávky. Opačným výkladom pohľadávky ktorá pozostáva zo splátok splatných v budúcnosti, inkasná spoločnosť prevzala práva a povinnosti banky a už len s poukazom na poplatok za správu úveru je absolútne nedôvodne predpokladať, že vymáhačská spoločnosť vykoná všetky technické a administratívne úkony, ktoré sa tento poplatok vykonáva banka čo i len za jeden deň spravovania úveru vo vlastnom mene. Navrhovateľ nijakým spôsobom nedeclaroval že je schopný na 100 % plniť všetky povinnosti so správou úveru tak, ako ich mala banka a preto je takýto absurdný výklad potrebné odmietnuť. Podľa § 53 ods. 4 písm. b/ Občianskeho zákonníka za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožiteľnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa. Aj napriek tomu, že v prípade navrhovateľa ide o nadnárodnú inkasnú spoločnosť jej aktivity nepodliehajú povoleniam Národnej banky Slovenska, preto je na mieste obava o zhoršení zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa. Na základe

uvedených skutočnosti vyplýva jednoznačný záver, že navrhovateľ nedisponuje dostatočnou aktívnou vecnou legitímáciou v predmetnom konaní nakoľko zmluva o postúpení pohľadávky zo dňa 27.9.2012 je neplatná keďže na navrhovateľa nemohla byť zo strany postupcu postúpená pohľadávka pozostávajúca z čiastkových nárokov ktorých splatnosť ešte nenastala nakoľko navrhovateľ nie je držiteľom bankového povolenia na poskytovanie bankových úverov, teda ani na ich správu, ktorá je súčasťou bankovej činnosti poskytovania úverov a na ktorú je podľa § 7 ods. 1 zákona o bankách potrebné bankové povolenie a zároveň neboli naplnené ani uvedené zákonné predpoklady § 92 ods. 8 zákona o bankách na postúpenie pohľadávky z banky na navrhovateľa (postupníka). Okrem toho podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách postupca môže postúpiť pohľadávku iba po predchádzajúcej písomnej výzve dlžníka čo síce zo strany navrhovateľa preukázané bolo avšak nie je známy obsah tejto výzvy (či je to výzva z 24.9. 2009 LC), nie je známa taktiež skutočnosť či táto výzva vôbec bola dlžníkovi doručená a ani spôsob a čas jej doručenia. Ak tieto skutočnosti absentujú, taktiež ide o neplatné postúpenie pohľadávky. Je nutné poznamenať, že táto písomná výzva ako podmienka platného postúpenia pohľadávky sa musí dostať do dispozičnej sféry dlžníka (rozsudok Okresného súdu Prešov z 19.1.2015 sp.zn. 9C 150/2014 súd má zato, že výzva, ktorá je uvedená v § 92 ods. 8 zákona o bankách vo vete prvej nie je právnym úkonom. Znamená to toľko, že platnosti alebo neplatnosti výzvy sa nemožno domáhať v konaní pred súdom. Ide o tzv. fakticky úkon, ktorý je však nevyhnutnou podmienkou možnosti ďalšieho právneho úkonu a to postúpenia pohľadávky zo strany banky. V prípade ak tento fakticky úkon vykonaný nebol, neplatným bude následný právny úkon. Podľa § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka - prejav vôle pôsobí

-12-

4C/263/2013

voči neprítomnej osobne od okamihu keď jej dôjde. Analogicky uvedené ustanovenie treba využiť aj pri doručovaní faktického úkonu banky, pre ktorý je stanovená písomná forma a ktorý môže mať právnu relevanciu pre posúdenie následnej platnosti alebo neplatnosti postúpenia pohľadávky bankou iba v prípade, ak sa dostane do dispozičnej sféry dlžníka, ktorému bol zasielaný. V danom prípade preukázanie doručenia písomnosti z ktorej navrhovateľ odvodzuje pre seba priaznivé účinky je práve na tomto navrhovateľovi. Navrhovateľ však nepreukázal žeby sa takáto listina do dispozičnej sféry dlžníka dostala bez ohľadu nato či sa s touto výzvou oboznámil alebo nie a preto súd musí vychádzať z toho, že nebola splnená podmienka nevyhnutá pre platnosť postúpenia pohľadávky bankou. Na podporu svojich tvrdení poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove z 11.3.2015 sp. zn 4Co 145/2014 - oboznámením sa s obsahom spisu, výsledkami vykonaného dokazovania, zisteným skutkovým stavom, ako aj právnym posúdením veci odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav veci ako aj správne právne vec posúdil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením uvedeným súdom prvého stupňa. K odvolaniu žalobcu uvádza, že namietané nesprávne skutkové zistenia vrátane nesprávneho právneho posúdenia nebolo opodstatnené. Súd prvého stupňa žalobu zamietol z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, ktorý v konaní ako účastník sporového konania nepreukázal svoje tvrdenie o doručení písomnej výzvy banky žalovaným v zmysle ustanovenia § 92 ods.8 zákona o bankách. Odvolací súd súhlasí s názorom právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na strane žalovaných, že nepreukázaním tejto rozhodnej skutočnosti nemohlo dôjsť k postúpeniu pohľadávky a ani nemohlo dôjsť k naplneniu ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách. Navyše právny predchodca navrhovateľa nevyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru na ktorú skutočnosť súd prvého stupňa správne poukázal. Namietaná arbitrážnosť resp. neprekúmateľnosť napadnutého rozhodnutia taktiež nebol opodstatnená, lebo odôvodnenie rozhodnutia je jasné, zrozumiteľné a spĺňa náležitosti vyplývajúce z ustanovenia § 157 ods. 2 O.s.p. Predmetom postúpenia pohľadávky zo strany banky na tretiu osobu môže byť len pohľadávka alebo časť pohľadávky ktoré sa stali splatnými. Žalobca v konaní nepreukázal existenciu písomnej výzvy banky klientovi - žalovaným na splnenie peňažného záväzku, s ktorým boli žalovaní nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní a preto dôvodom na zamietnutie žaloby bol nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Vecná legitímácia je stav vyplývajúci z hmotného práva. Táto otázka posúdenia zákonných podmienok pre postúpenie pohľadávky z bankového úveru na iný subjekt bez bankového oprávnenia nie je otázkou, ktorá by bola odlišným spôsobom riešená v rozhodnutiach súdov. Zákonné podmienky pre postúpenie pohľadávky splatnej za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách sú zákonnými predpokladmi pre platné postúpenie pohľadávky banky. Musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Z dôvodu, že tieto skutočnosti v predmetnej veci preukázané neboli, správne súd prvého stupňa dospel k záveru, že žalobca nemá aktívnu legitímáciu na podanie žaloby, ani oprávnenie vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru lebo nie je oprávnený na vykonávanie bankovej činnosti. Z dôvodu toho odvolací súd nepripustil dovolanie v tejto veci, lebo zákonné podmienky na jeho pripustenie vyplývajúce z ustanovenia § 238 ods. 3 O.s.p. splnené neboli. Ďalej rozsudok Krajského súdu Prešov z 24.2.2015

sp. zn. 19Co 177/2014 - z vykonaného dokazovania vyplýva, že medzi právnym predchodcom žalobcu Slovenskou sporiteľňou, a.s. a žalovaným bola dňa 4.2.2008 uzavretá zmluva o splátkovom úvere č. 0493394895 na základe ktorej im bol poskytnutý úver vo výške 150 tis. Sk čo je 4 979,08 eura. Splatnosť prvej splátky istiny bola dohodnutá na deň 20.3.2008 a konečná splatnosť úveru bola dohodnutá na deň 20.1.2018. Bez pochybnosti je potrebné uvedenú zmluvu vyhodnotiť ako zmluvu spotrebiteľskú, ktorú je potrebné posudzovať podľa ustanovení Občianskeho zákonníka ako aj predpisu špeciálnej úpravy najmä zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách v znení zmien a doplnkov. Dňa 28.9.2011 bola podpísaná zmluva o postúpení pohľadávok č. 1285/2011/CE medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. a KSI Slovensko, s.r.o. t.j. žalobcom v tomto konaní. Z prílohy k uvedenej zmluve vyplýva, že žalovaní sú v omeškaní 1194 dni, z uvedeného teda možno vyvodiť záver, že záväzkový vzťah ktorý je predmetom tohto konania vznikol z bankového úveru regulovaného špeciálnou právnou úpravou zákonom o bankách. Prícom banka je štátom autorizovaná inštitúcia ktorej činnosť v zmysle § 2 ods. 3 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách podlieha bankovému povoleniu na činnosti bank, zároveň podlieha dohľadu Národnej banky Slovenska. Bez bankového povolenia nemôže nikto vykonávať bankovú činnosť. Žalobca v konaní nepreukázal aby disponoval

-13-

4C/263/2013

takýmto povolením na základe ktorého by mohol vykonávať správu nezosplatnených úverov poskytovaných fyzickým osobám bankami teda bankovou činnosťou. V uvedenom kontexte je potrebné vyhodnotiť aj zmluvu o postúpení pohľadávky vyplývajúcej z bankovej činnosti právneho predchodcu žalobcu. Z ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách je možné vyvodiť že spôsobilým predmetom postúpenia pohľadávky zo strany banky môže byť len pohľadávka alebo časť pohľadávky, ktoré sú už splatné. Teda banka má oprávnenie postúpiť časť peňažného záväzku s ktorým je dlžník aktuálne po stanovenú dobu napriek písomnej výzve banky v omeškaní teda pohľadávka zodpovedajúca takémuto peňažnému záväzku je nesplácaný určitú dobu dlh, bolo by pritom v rozpore s účelom zákona o bankách a viedlo by k neúnosnému právnemu stavu, ak by banky postupovali živý úver na akýkoľvek subjekt ktorého činnosť nespadá v zmysle zákona o bankách pod dohľad Národnej banky Slovenska. V takomto prípade by sa spotrebiteľia vstupujúci do zmluvného vzťahu s bankou ocitli v zmluvnom vzťahu s iným nebankovým subjektom. Uvedené by bolo v rozpore s požiadavkou náležitej odbornej starostlivosti, ktorá je od dodávateľa v súlade so smernicou o nekalých odborných praktikách. Banka má nepochybne právo postúpiť aj pohľadávku z celého úverového vzťahu. Pre takýto postup banky je nevyhnutné, aby pristúpila v súlade so zákonom a obchodnými podmienkami k vyhláseniu predčasnej mimoriadnej splatnosti celého úveru, čo je jej výlučným oprávnením, ktoré môže banka realizovať pred postúpením pohľadávky. Žalobca však takéto oprávnenie podľa názoru odvolacieho súdu nemá. Preto tvrdenie žalobcu, že vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru dňa 13.11.2011 nemá žiadnu právnu váhu. Na takýto právny úkon žalobca nemá oprávnenie. Nebolo preto možné premlčanie počítat' od uvedeného dňa tak, ako to namieta v odvolaní žalobca. Odvolací súd ešte uvádza, že spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách môže byť iba pohľadávka alebo jej časť ktoré sú už splatnými (dospelé splátky) a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy potom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky. Musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Z uvedeného odvolací súd odôvodnil aj pochybnú aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu. Odvolací súd tiež uvádza, že z prílohy č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok č. 1285/2011/CS zo dňa 28.9.2011 vyplýva, že omeškanie žalovaných trvalo k uvedenému dňu 1195 dni čo je 3,27 roka, za toto obdobie ak právny predchodca žalobcu by iba predpisoval splátky, poplatky a úroky takýto postup by nebol postupom a konaním s náležitou odbornou starostlivosťou banky. Ďalej vedľajší účastník poukázal na ďalšie rozhodnutia Krajského súdu Prešov 6Co/119/2013 z 29.5.2014, rozsudok Okresného súdu Prešov zo 7.5.2014, 8C 156/2012, rozsudok Okresného súdu Prešov z 19.1.2015 9C 150/2014, Okresného súdu Prešov zo 7.7.2014 17C 70/2014, Okresného súdu Prešov zo 16.2.2015 28C 139/2014, Okresného súdu Poprad z 23.9.2014 21C 157/2013 a iné.

Súd sa stotožnil s argumentáciou vedľajšieho účastníka, že zmluva neobsahuje všetky povinné náležitosti. V zmluve chýba údaj podľa § 4 ods. 2 písm. a/ zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Vzhľadom na § 4 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z.z. nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Podľa § 4 ods. 2 písm. a/ zákona č. 258/2001 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitosti obsahuje najmä sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov ak je to možné treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie úšlych výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť.

Podľa § 4 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z.z. od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Touto problematikou sa zaoberal Krajský súd v Trnave v rozsudku z 9.1.2014 sp. zn. 9Co 192/2013, Krajský súd v Trnave v uznesení z 9.8.2011 sp. zn. 10CoE 313/2010. V zmluve o úvere absentuje taktiež dátum uzavretia zmluvy ako všeobecná náležitosť ktorú predpokladá § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch a § 43 Občianskeho zákonníka, táto skutočnosť má za následok absolútnu neplatnosť zmluvy o úvere. Z vyššie uvedených dôvodov vedľajší účastník vzniesol námietku aktívnej vecnej legitímácie navrhovateľa.

Prvostupňový súd ďalej dopĺňa - zastáva názor, že poplatok za poskytnutie úveru predstavuje neprijateľné zmluvné podmienky. Ak banka od spotrebiteľa požaduje poplatok za spracovanie pri poskytovaní spotrebiteľského úveru, poškodzuje tým spotrebiteľa a vystavuje ho neprijateľnému

-14-

4C/263/2013

spotrebiteľskému úveru, poškodzuje tým spotrebiteľa a vystavuje ho neprijateľnému vedľajšiemu dojednaniu o cene. Taktiež poplatok za vedenie účtu nemá povahu odplaty za konkrétnu zmluvnú službu poskytovanú bankou, a preto nepredstavuje dojednanie týkajúce sa ceny. Vedenie úverového účtu nepredstavuje samostatnú odplacnú službu banky klientovi, práve naopak slúži výhradne záujmom banky.

Okrem toho súd prihliadol a vysporiadal sa s listinným dôkazom navrhovateľa výzva k úhrade, oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti (15.10. 2012), podľa názoru prvostupňového súdu navrhovateľ nebol oprávnený na takýto úkon (pôvodný veriteľ postúpil zmluvou nebankovej inštitúcií aj splátky nezročne, k ich predčasnej splatnosti nedošlo, v konaní nebol preukázaný opak).

Po vykonanom dokazovaní súd dospel k záveru, že návrh je potrebné zamietnuť pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie. Vecná legitímácia predstavuje hmotnoprávny vzťah účastníka konania k prejednávanej veci a má ju iba ten, kto je subjektom hmotnoprávneho vzťahu, o ktorom sa v konaní rozhoduje. Účastník konania, ktorý je nositeľom subjektívneho práva z hmotnoprávneho vzťahu, má aktívnu legitímáciu. Vecná legitímácia sa na začiatku pojednávania tvrdí. Súd návrhu vyhovie iba vtedy, ak navrhovateľ preukáže, že má subjektívne právo na plnenie od odporcu uplatnené v konaní. Opak toho tvorí nedostatok aktívnej legitímácie, v takom prípade návrhu nevyhovie. V predmetnej veci súd dospel k názoru, že postúpenie pohľadávky bolo neplatné (neboli dodržané zákonné podmienky - predpoklady postúpenia) a práve tento nedostatok aktívnej vecnej legitímácie navrhovateľa má vecný dopad na stav, že súd návrhu nevyhovel, spôsobom ako je vyššie uvedené.

Preto na základe toho bolo potrebné rozhodnúť ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. O náhrade trov konania účastníka sa však rozhoduje len na návrh v zmysle § 151 ods. 1 O. s. p., preto navrhovateľovi, nakoľko bol v konaní neúspešný náhradu trov konania nepriznal. Naopak odporcovia v 1. a 2. rade boli úspešní, avšak v ich prípade nedošlo ku vzniku trov, neboli prítomní na pojednávaní, ani tieto nežiadali preto im trovy nepriznal. Vedľajší účastník, ktorý vystupoval na strane odporcov bol úspešný preto vyslovil, že navrhovateľ je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Igora Šafranka vo výške 382,15 eura, ktoré pozostávajú z úkonov právnej služby podľa Vyhlášky č. 655/2004 Z. z., o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (z hodnoty 1 496,61 eura, čo predstavuje podľa citovanej vyhlášky - ďalej len AT, za jeden úkon právnej služby odmenu 71,37 eura, a príslušný paušál pri vykonaných úkonoch - prevzatie a príprava zastúpenia (§ 13a ods. 1 písm. a/AT) - 71,37 eura, paušál 7,81 eura, zast. pri pojednávaní 14.4. 2015 (§13a ods. 1 písm. d/AT) - 71,37 eura, paušál 8,39 eura, vyjadrenie z 15.4. 2015 (§ 13a ods. 1 písm. c/AT) - 71,37 eura, paušál 8,39 eura, zast. pri pojednávaní dňa 1.12. 2015 (§13a ods. 1 písm.d/AT) - 71,37 eura, paušál 8,39 eura. Odmena spolu bez DPH - 318,46 eura, DPH 20 % - 63,69 eura. Odmena spolu s DPH - 382,15 eura.

Podľa osvedčenia o registrácii pre daň z pridanej hodnoty zdaniteľnou osobou je JUDr. Igor Šafranko, Sabinovská 27, 080 01 Prešov, identifikačné číslo pre daň SK: 1031237812, - 198,H 190,58 eura. platiteľom dane od 1. marca 2005, vydal Daňový úrad Prešov 1. Náhradu trov konania navrhovateľ je povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu navrhovateľa (VÚB Prešov, JUDr. Igor Šafranko, číslo

úctu: 42949572/0200, IBAN: SK72 0200 0000 0000 4294 9572, SWIFT: SUBASKBX, VS 16711520)
spôsobom ako je uvedené vo výroku rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní odo dňa doručenia písomného vyhotovenia rozsudku, prostredníctvom Okresného súdu Svidník, Sovietskych hrdinov 200/35, 089 01 Svidník na Krajský súd Prešov a to písomne v dvoch vyhotoveniach.

-15-

4C/263/2013

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáhať.

Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde, a aby každý účastník dostal jeden rovnopis odvolania. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Podľa § 205 ods.2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 221 ods. 1 súd rozhodnutie zruší, len ak:

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- h) súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav,
- i) sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,
- j) bol odvolacím súdom schválený zmier.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.